

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassói-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-gyössy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (új) I. emelet. Hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest. Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

A szakoktatás reformjához.

I.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara által „A kereskedelmi szakoktatás ügyében” kiadott emlékirat oly igen fontos s nemzetünk jövő fejlődésére nézve oly mélyreható kérdés-sel foglalkozik, miszerint megérdemli a mentől több oldalról való megbeszélést.

Az emlékirat egy része ugyanis a kereskedelmi iskolák növendékeinek testi és szellemi fejlesztésével foglalkozik s erre nézve kellő módozatot óhajtana találni, mi jelenlegi körülményeinknél fogva csakugyan szükségesnek is mutatkozik. Hogy a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara e körülményt átértékelve, részletes tanulmány tárgyává is tette, közhasznú munkát végzett; a kivitel módozatainak helyességére nézve azonban némi kételyek merülhetnek fel.

Kifejti az emlékirat, hogy sok körülmény arra mutat, miszerint az évek számát emelni kell, ha a kereskedelmi középiskolai növendékek testi és szellemi fejlesztését sikeresen akarjuk eszközölni. Ezt mindenki elismeri, mivel csakugyan nincs középiskola, melyben a növendék — testi fejlődésének rovására — annyira el volna halmozva szellemi teendővel, mint a keresk középiskolákban. Azonban e bajon az által segíteni, hogy a három éves tantolyam négy évesre nem felülről, hanem — mint az emlékirat ajánlja — alulról egészítették ki, oly módon, hogy jövőre a növendéktől csak három polgári, reál, vagy gymnasiális osztályt kívánnánk, nem vélem kellő eredményre vezetőnek s azt hiszem, hogy paedagogiai szempontból tekintve a dolgot, egyebek mellett épen a növendékek testi és szellemi fejlődésére lenne káros hatással.

Ha ugyanis elismerjük, hogy növendékeink túl vannak terhelve; ha azt állítjuk, hogy a kereskedői kar jelenleg bizonyos tartózkodással viseltetik iskoláinkkal szemben, mivel növendékeink szellemi kiképzetése nem üti meg a kívánt mértéket, mit az idő rövidsége okoz; ha azt kívánjuk, hogy a ker. középiskola színvonalát a kor követelményeinek meg-

felelően emelni kell; ha belátjuk, hogy hazánkban az alig egy évtized alatt 33-ra emelkedett ker. középiskolák: 63 ezer kereskedővel szemben évenként mintegy 880 tanulót bocsátanak szárnyra, s hogy e számnak reducáltatnia kell: akkor az említett bajokat orvosló s a kívánt eredményt megadó módosításokról is gondoskodnunk kell. Miután pedig e bajok egy részén csak úgy segíthetni, ha az évek számát emeljük s ez által tökéletesebb kiképzést adhatunk; másrészt pedig csak az által, ha a ker. középiskolákba való özlésnek némileg útját álljuk, — kérdés: mi módon lehetne e két elvet lehető leghelyesebben összeegyeztetni?

Hogy az évek számát emelni kell, ebben tanügyi emberek között a legtöbben egyetértenek. Másfelől pedig, ha a túlterhelést ki akarnók kerülni, vagy a tantárgyakból kellene keveset követelni, vagy azokból némelyeket elhagyni, mi egyrészt a növendék szellemi kiképzésének rovására esnék, másrészt az iskola színvonalának alább szállítását jelentené. Ha tehát a kereskedelmi szakoktatásra a négy év azon idő, mely alatt, emberi számítás szerint, növendékeinknek úgy testi, mint szellemi kiképzése alaposabban eszközölhető, honnan vegyük a negyedik évet?

Azt a nézetet, hogy a négy osztály alulról egészítették ki, tehát jövőre is, mint eddig az iskola végeztével, hét évi tanulás után jutna a növendék érettségi bizonyítványhoz, bárha e hét évből négyet a ker. iskolában töltene is, nem tartanám célra vezetőnek. Lássuk, miért.

Miként a kimutatott heti órák száma bizonyítja, jelenlegi szervezetünk mellett a növendéknek lehetetlen a túlságos tantárgyhal-mazt kellőképp feldolgozni s épen arra, mi a ker. isk. növendékeknek legszükségesebb: a gyakorlatra vajmi kevés esik. El lehet-e tehát azt az eredményt érni, mely az iskola színvonalát emeli, ha jövőre egy évvel mind szellemileg, mind testileg fejletlenebb növendékekkel veszi kezdetét a szakoktatás?

Míg más intézetek időt szentelnek az ifjú-

ság testi fejlesztésére, addig ezt a ker. iskolában a túlságos elfoglaltatás miatt tenni nem lehet. Miként fogjuk eszközölni növendékeink testi fejlődését, ha egy évvel fejletlenebb növendékeket kapva, ezektől négy év alatt ugyan, de az iskola színvonalának emelése és saját jövőjük biztosítása szempontjából több ismeretet és több gyakorlatot követelünk, mint jelenleg?

Míg más intézeteknél a tantárgyak körének szélesbítése bizonyos szerves összeköttetésben van, addig a keresk. középiskolák tárgyköre ezekétől elüt. Miután pedig bizonyos általános ismeretekre a ker. iskolának szüksége van, mentől alsóbb osztályból kapja növendékeit, annál több általános ismeretet kell utánpótolnia, mi viszont a szakoktatás s az iskola színvonalának csökkenését idézné elő.

Belföld.

Országgyűlés. A ház decz. 2-iki ülésén véget ért az igazságügyi budget általános vitája s Szilágyi Dezső igazságügyminister megtartotta záró beszédét.

Beszédének első fele a vita szónokaival foglalkozott, második részében pedig tájékoztatta a törvényhozást az igazságügyi reformok legközelebbi sorrendjére nézve.

A minister tényekkel czáfolja meg azt a vádaskodást, hogy a reformok munkájában lassu tempóval halad. Legelőször a kérvénnyel megtámadott képviselőválasztások fölötti bíráskodásról nyilatkozott s hogy azt a curiára tervezi ruházni s az erre vonatkozó törvényjavaslatot még ez ülésszak alatt a képviselőház elé terjeszti. Herman Ottó azon eszméjéről, hogy a választások fölötti bíráskodás esküdtisékekre bízassék, alaposan kimutatta, hogy mily messze esik a kitűzött céltól, mert hiszen az esküdtisék birna a pártatlanság garanciáival legkevésbé.

A consuli bíráskodás törvényjavaslatát már a legközelebbi napokban a ház elé fogja terjeszteni; e kijelentést élénk helyesléssel fogadta a ház. Arra a panaszra, hogy a horvát bíróságok nem járnak el méltányosan az őket megkereső magyarokkal, kijelentette a minister, hogy a panaszokkal forduljanak akár ő hozzá, akár a horvát kormányhoz; ennek élén oly államférfi áll, ki kétségkívül minden irányban igazsá-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A tehénke.

Írta: Petelei István.

(Folytatás.)

— Nem bánod? Mert látom, hogy huzogatód a válladat; hát ha nem bánod, az is jó. Mert csak azt akartam mondani, hogy szeretem ám az uramat és ő is engem.

— Szereted? — kérde Eszti csúfolkodva. — Formás ember, nekem is tetszik.

— Ugy?

— Mi bajod?

Szemben álltak. De Anka nem akart ilyen sokat. Hirtelen megcsendesedett és kérésre fogta:

— Látod, hiszen te nem szorultál rá. Bár inkább maradtunk volna otthon. Én mindig jó voltam hozzád s tudom, hogy te is jó vagy. Ne haragudj, Eszti, mert én nem akarlak bántani. Igen, de ne beszélj vele, mert nekem senkim sincs kívül az egész világon.

Eszti feltette a kalapját és kurtán kiáltotta:

— Menj ki!

— Ugy? — mondta elfojtott hangon Anka, — úgy? Ezt feleled? Én szépen szólok hozzád s te ezt feleled! Tehát tetszik neked? Jó. Nem fogod elvenni. Majd meglátjuk. Czudar vagy, cifra vagy, megver az Isten!

Mindamellett, hogy ilyen fennem beszélt, remeggett. Tehát tetszik neki! És ott sügnak mindennap a kert végében. . . Hazament s szótlanul ült a küszöbre. Törte a fejét, hogy mit tegyen.

Nemsokára hazajött Pál s egyenesen rárontott:

— Te csúfság, te árulkodni voltál? Reám árulkodsz te, engem szégyenítasz, engem kisebbsz? Na! Tágas a világ, elférünk egymástól.

Mindebből csak az ragadta meg Ankát, hogy ime, már találkoztak egymással! A köny a szemébe szökött. Ilyen hirtelen már találkoztak. Pál mérgesen fordult el és rá se nézett. Soha ily durván nem szólt hozzá. De ő fel se vette, csak az kint, hogy ime, már találkoztak.

Másnap is haragudni akart Pálra, azonban azt látta, hogy Pál haragszik. Ugy látszott, hogy ő van megbántva, annyira, hogy úgy tesz, mintha nem is ismerné a feleségét. Este elcsavargott valamerre.

És aztán így volt ez másodnap is és azután is.

— Hát ez már meddig lesz így, Pál? — szólt hozzá egyszer. — Hát ugyan megbántottalak, nem szeretsz többet?

Pál elfordult, mintha csak egy idegen szólította volna.

Meg is változott hamarosan. Alkonyatkor eltűnt. Merre jár? Mit tesz? Ki tudja? Csak az volt bizonyos, hogy a pénzt, a mit a tehénkére gyűjtöttek, el-

hordta gyorsan. Előbb levetette a hazulról hozott szürke zekét és szövött ujjast vett a helyébe; aztán az abaposztót dobta el s aztán a hosszuszárú eszmát. Ujból ruházkodott, egészen városiasan. Szivart sodort és mátyás-tollat dugott a kalapjába.

Egyszer ott leste Anka a szomszédház kapujában; Esztikével beszélgetett.

— Hát én mit csináljak ezzel a selyemkendővel? — kérdezte kényeskedve a leány, míg ujjain forgatta a virágos szövetet. Milyen falusias. Adja a feleségének. Annak való.

Pál közel hajolt hozzá és sugott valamit.

Úgy? A feleség fejére? Mert az falusi asszony. Hát rákölti a pénzt? És úgy megtelt gyűlölettel az Anka szíve, hogy szeretett volna megverni valakit.

Hazament és sirt. Egész éjszaka hánykolódott. Mindennek vége. Mindennap jobban elidegenednek egymástól. Mit tegyen? Megfogta Pált csupa dacz, ből az a gonosz leány és el se eresztte. Odahaza is csábítottatta, de Pál rá se nézett. Mi tetszik most rajta? A czifrasága bizonyosan. Rózsát tesz a keblére és levágja a haját a homlokán.

Mit tegyen? Eszébe jutott a kis ház odahaza. Minden szege, ablaka, gerendája. Bebújt a párnába, hogy ne hallják a zokogása. Már nincs is semmije. Pedig csak úgy kellene kiöltöznie, mint annak a gonosznak ott. És akkor minden rendben volna. De miből, de honnan?

got szolgáltat. A fumei bíraskodás kérdésénél — mely ma szintén szóba hozatott — nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Fiume közjogi állása s viszonya a magyar szent korona országaihoz minczen teljesen tisztázva. A fumei törvénykezés egy provisoriumos megegyezésen alapul, melynél fogva az olasz a hivatalos nyelve a bíróságnak s csak tengerjogi kérdésekben használható a horvát nyelv. Egy új megállapodásban lehetne változtatni a helyzeten, de a fumei bíróság magyar bíróság akkor sem lenne.

A mi Ausztriával való igazságszolgáltatási érintkezésünket illeti, a kölcsönös jogsegély ügyében tárgyalások folynak Ausztriával.

Kiterjeszkedett a minster a tárczája legapróbb tételeire vonatkozó megjegyzésekre is, így határozottan helytelenítette, ha valahol megtörténik, hogy a kezelő személyzet munkájára rabok alkalmaztatnak. A reformokra áttérvén, ismételten kiemelte, hogy előbb az új bírói szervezetet kell létesíteni s így a törvényhozás által legelőször a bírósági szervezetre s különösen az első bírósági és ügyészégi szervezetre vonatkozó törvényjavaslatot óhajtja letárgyaltatni. Majd a bírói fegyelmi eljárás reformja kerül sorra s egyidejűleg rendeleti uton kíván intézkedni, hogy a bírák kiképzése rendszeres vezetésben részesüljön, mert a reformok első feltétele, hogy a bírák helyzete erkölcsileg és anyagiilag is emeltessék.

Ezután fognak következni a kisebb polgári ügyekben való eljárás, az intési eljárás, a sommás eljárás reformja, valamint a végrehajtás reformja. A büntető eljárás a következő ülészakban kerülhet majd tárgyalásra s ide tartozik az ügyvédi rendtartás reformja is. A polgári törvénykönyv is készül. Munkába vettette a minster a családi jogot; az örökösödési javaslat már készen van; e kettőt összhangba kell hozni s ezzel a polgári törvénykönyv legnehezebb része elkészül.

Igen érdekes nyilatkozatokat tett azután a minster a katonai büntetőtörvénykönyv megalkotása érdekében folytatott tárgyalások mai állása felől s kiemelte, hogy e büntető codex megalkotásánál figyelemmel kell lenni a hadsereg fegyelmi és szolgálati igényeire is.

Majd megnyugtató nyilatkozatokat tett a vizsgálati fogságban levő egyének számának kisebbedésére nézve s a fegyházak és börtönök javítására. Kilátásba helyezte esetleg új női fegyház s új javítóintézet felállítását!

Végül megnyugtató nyilatkozatokat tett a telekkönyvek átalakítási munkájának gyorsítására nézve.

A minster beszédét nagy figyelemmel hallgatta a ház s végül élénken megéljenezte.

Philharmoniai hangverseny.

Rendkívül nagyszámu, a termet az utolsó helyig elfoglaló, válogatott közönség jelenlétében folyt le tegnapelőtt helybeli zeneéletünk legkiválóbb nyilvánulása, a philharmoniai hangverseny.

A közönség érdeklődését egyéb körülmények is fokozták: Brennerberg Irén, ki Párisba való utazása előtt ismét egy évre búcsuzott el szülővárosától és a szép tehetségét mindig őszinte rokonszenvvel kísérő közönségtől; azután a hangverseny mintegy jutalom-

Reggelre nagy elhatározásra jutott. Egész tervet állapított. Nem szólt felőle senkinek, de bátran, csaknem kihívólag nézett Pálra.

Szemeit nem sűtötte le előtte s félvállról vette. — Lelt valami? — mormogta Pál és elment, hogy ne hallja a válaszát.

A nyár már végefelé járt. A fecskék tanítgatták a fiaikat és a virágok úgy ragyogtak, mintha tudták volna, hogy úgy sincs már sok hátra. A hegyek felől, melyek aljában az Anka házikója gunynyaszt, reggelenként hűvös szelek jöttek. Tudják-e a fehér falak, a lóca, melyen esténként ültek, hogy oda a boldogsága Ankanak? A sebes szél nem viszi-e szárnyán hírül a nagy eperfa lombjának a szerencsétlenséget?

Konok határozottság tükröződött le az arcáról. Néha keserveseket sóhajtott. Elfajtott és várt. Az urára azonban igen gögösen nézett, ha ki nem kerülhetne.

Mikor azonban úgy látszott, hogy mind a ketten kerülnek egymást, akkor vigyáztak legjobban egymásra. „Nézd csak — gondolta Pál — beh csinos, mikor haragszik. A szeme egészen megfényesedett és milyen csókolni való az ajaka, így felduzzasztva...” „Csak cifraság kell neked — gondolta Anka. — Jól van, leszek cifra, csak meg ne bánd...”

(Folytatása következik.)

estélye lévén zeneéletünk felvirágoztatásában több, mint két évtizeden át hervadhatatlan érdemeket szerzett Brandner karnagynak, a közönség bizonyára elismerésének akart a szokottnál tömegesebb megjelenése által kifejezést adni, s végül a hangverseny kiválóan érdekes műsora.

Brennerberg Irén két számmal szerepelt: elseje (Paganini D-dur versenye) sajátos művészi tehetsége feltűntetésére a gondolható legalkalmasabb darab. Míg egyrészt játszi könnyedséggel s feltétlen biztossággal győzi le annak nyaktörő technikai nehézségeit, addig e compositió dallamos részleteit is gyönyörű előadásával domborítja ki. Játékának abszolút tökélyével megérteti a közönséggel, hogy épen e szerzemény eljátszásával nyerte el annak idejében a bécsi zenedében az első díjat, a nagy aranyérmet. Wieniawsky Faust-ábrándja, melylyel még a műsoron szerepelt, nem olyan népszerű (talán mert hasonlíthatatlanul nehezebb!) mint Sarasate ugyanolyan című compositiója, de zenei tartalom s becs dolgában fölülte áll. Köszönettel tartozunk a művésznőnek, hogy e csak ritkán játszott darabbal megismertetett. Mondanunk sem kell, hogy művészete itt is remekelt s a szó szoros értelmében, főleg egyes részletekkel (mint pl. a darab záradékát képező brillans keringővel), elbűvölte a közönséget. Hogy játékát sokszoros kihívás, lelkes tetszésnyilvánítás s virágcsokor jutalmazta, csak természetes.

A mintegy 50 tagból álló zenekar három számot játszott: Beethoven Leonora-nyitányát, Schubert H-moll symphoniáját s a Tannhäuser-nyitányt.

A Leonora-nyitányban a zeneköltő az események egész fonálát adja. A bevezetésben Florestán bizalma a gondviselésben, azután az allegroban Leonorának férje veszélyét sejtő s magát cselekvésre elhatározó kezdeményezése (a téma ott csak nyolcz hangból áll, de mit tudott Beethoven e nyolcz hangból alkotni!), Florestán megmentése épen akkor, midőn őt Pizarro meg akarja gyilkolni, az ezen jelenetben előforduló trombita-fanfar, mely a minster jövetelét hirdeti, valamint a végén a lelkesült öröm s a végtelen boldogságnak ódszerű kitörése, oly megható rajza egy bizonyos lelki állapotnak, a fenségesnek, — oly megragadó nyilvánulása Beethoven geniusának, milyennel még e nagy mester alkotásai között is kevés találkozzunk. Philharmonikusaink kifogástalanul játszották e számot; különösen jól sikerült a nyitány vége felé előforduló nagy hegedű-passage.

Schubert említett symphoniája egyike a mester legnépszerűbb s kedvelt compositióinak. A Schubert-et jellemző dallamos, gazdag phantasia, kifejezésének lélettől duzzadó üdösége, motivumainak bámulatos gazdagsága s eredetisége, melodiáinak, hogy így mondjuk, lendületszerű és mégis bensőségteljes körvonalai, a híres C-dur symphonian kívül alig fordul elő másutt oly intenzív fokon, mint épen e csak két tételből álló műben. Előadása méltó volt a mű eszményi tartalmához; különösen tetszett a költői hangulatu andante színezése s a fuvók kifogástalan tiszta játéka.

A hangverseny záradékát Wagnernek joggal híres Tannhäuser-nyitánya képezte. Általános elragadtatás közepette játszották ezt derék philharmonikusaink s főleg a fuvók érdemnek dicséretet azon tiszta s precis játéukért, melylyel nehéz feladatukat megoldották. Hogy a rézdobos némelyek nézete szerint talán túlerősen kihallatszott, azért a hangversenyekre épen nem alkalmas termet, annak rossz acustikáját s a zenekarnak czélszerűtlen felállítását (igaz, hogy másképp nem lehetséges) kell okolnunk. Elismeréssel kell itt adoznunk a vezető karnagynak azon szakértelemért, melylyel a Tannhäuser-nyitányt dirigálta. Hallottuk mi ugyanezen szerzeményt a világ legelső karnagyaitól vezényelni, jobban, a zeneszerző intenióját elleső előkelő felfogással azonban senkitől nem, mint Brandnerunktól.

Mind a közönség, mind a philharmoniai társulat megérdemelt ovációkban részesítette szeretett karnagyát, kit a podiumra való léptekor a zenekar háromszoros tussal üdvözölt s később a philharmoniai társulat egy gyönyörű babérkoszorúval tüntetett ki.

NAPI HIREK.

Felhívás. Lapunk tisztelt előfizetőit, kik az előfizetési díjjal hátrálékban vannak, ezennel felkérjük, hogy azt a megküldött utalvány felhasználásával, mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal.

 Lapunk legközelebbi száma a folyó hó 8-ára eső ünnep közbejötté miatt, csak csütörtökön (folyó hó 10-én) fog megjelenni.

Haladunk. A városi képviselőtestület f. hó 3 és 4-én tartott folytatólagos ülésében az irodalom s a tudományos buvárlat nagyrabecsülésének szép tanujelét adá, midőn a folyamatban levő „Brassó város történelmének előmunkálatai” című mű jövő évi költségeire 600 frtot s „A brassói erdőségek története” című, a jövő évben megírandó munka nyomtatási költségeire ugyancsak 600 frtot szavazott meg. Ugyanakkor tudományos munkák beszerzésére is 300 forint vétetett fel a költségvetésbe.

Szökött katonák. Nem mulhatik el esztendő a nélkül, hogy helybeli 2. sz. huszárezredunktől az ősszel bevonult ujonczok egynéhány meg ne szökjék. A szökevények rendszerint románok, kikben annyira felpeszűd a szittya vér, hogy a lovaglósikola „rövid galopp”-ja által ki nem elégítve, vágatva iramlanak a román határ felé. E hó 3-án is két ilyen hős huszár, ki a Feketehalomban állomásozó 5-ik századhoz volt beosztva, rugaszkodott neki a határnak, azonban a Vladecz és Sipot havasok közt cirráló pénzügyi őrzőjárat által észrevétetvén, Reich Arnold vigyázó intézkedése folytán hűvösre került.

A helybeli prot. nőegylet által utóbb és pedig november 26-án rendezett fillérestély a régi tradícióhoz híven oly fényesen sikerült, hogy tudósítóink e fölötti örömlükben a riportról is megelégedtek. Utólag vesszük az alábbi rövid tudósítást. A „Central” szálló nagy termében nov. 26-án rendezett fillérestély új csillagokat mutatott be a brassói magyarság közművelődése egén. Bene István joggyakornok úr szellemes felolvasással nyitotta meg az estélyt. Saját szerzeményét mutatta be és midőn kis vaudeville-jét azzal fejezte be, hogy: „Édes mama úgy-e elkergette azt a rút cziczát?” — a jelenvolt mamák szentül fogadták, hogy holtiglan hívek maradnak férjeikhez. Úgy halljuk, hogy ezen este óta a házi barátok megszűntek létezni. Szünni nem akaró tapsviharkövette a felolvasást és különösen a jogászfutatláság valóságos tüntetést insceniozott. A párhívek közül sokan gratuláltak a protestáns akadémia ifjú tagjának. Az estély második számát ismét egy vendégcsillag tölté be és pedig Városi Malvin aradi tanítónő, ki nagy tetszést aratott kitűnő és hatásos szavalaival. A dalárda 4 tagja a műsor harmadik számát dicséretesen tölté ki egy jól sikerült magánégyessel. De végén csattan az ostor. Ridler Antal pénzügyi fogalmazó úr saját zongoráján néhány kitűnő magyar dalt játszott cigányzene kísérettel. Eleven, hangulatos játéka valóságos tapsvihart aratott. A közönség szünni nem akaró ovációban részesíté az igazán művészi előadást. Erre azután a Galuska testvérek rázendítették a jóízű, magyar nótát és éjjél után is még vígan járta a ropogósnál ropogósabb csárdás. A háziasszonyok, névszerint ifjú Kovács Jánosné és Becző Imréné úrnők, szeretetreméltó előzékenységet tanúsítottak a meglelték iránt s bizonyára nagy érdemük van az estély fényes sikerében. (—k.)

Érdekes végtárgyalás lesz e hó 10-én a brassói kir. törv. szék bünyenyítő osztályánál. Ugyanis a kir. ügyészség Feldmann D. H. brassói lakos, volt börtönereskedő ellen család bukás miatt vádat emelvén, a végtárgyalás e hó 10-ére tűzetett ki. Hallomás szerint a védelem Demian S. ügyvéd úr kezében van.

Csángók szobra. Az Emke. brassói főkegyeletének f. hó 3-án tartott gyűlésében Koós Ferencz elnök bemutatta a csángó-szobornak Fellner Lajos mérnök tagtárs által ujonnan átalakított csinos rajzát és felolvasta a szoborra vésendő, Végh Mátyás áll. polg. leány iskolai tanító által szerzett feliratokat. A választmány mind a kettőt egyhangulag elfogadta és megbízta Koós Ferencz és Fellner Lajos urakat, hogy a szobor elkészítése érdekében a brassói szobrászokkal érintkezésbe lépve, kössenek szerződést és ezt az 1891. évi első választmányi gyűlésen mutassák be.

Sapkacsere. Tegnap a brassói kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában, esetleg a m. kir. adóhivatalban egy baránybőr sapka ugyanolyan beléssel egy hasonló sapkával fölcseréltetett. A visszecserét lapunk kiadóhivatala szíveségből közvetíti.

Meghívó. Az E. M. K. E. köhalmi főkkörének tagjait folyó évi december 11-én délután 5 órakor a köhalmi magyar kaszinó helyiségében tartandó gyűlésre tisztelettel meghívjuk. — Köhalm. 1890. decz. 3-án. — Bod Gyula, elnök. Téglás István, jegyző.

Koresolyázás az iskolában. Csáky Albin gróf közoktatási minster újabb tanujelét adta, hogy élénk érdeklődéssel viseltetik a testedzés fontos ügye iránt. A saionnak megfelelően a koresolyázásra fordítván figyelmét, elrendelte: hogy a középiskolák kertjében, vagy udvarán mesterséges jégpálya készíttessék, a hol a tanulók e rendkívül edző sportot bőségesen gyakorolhassák.

Ujabb adakozások a csángó-szoborra. Fabinyi Ferencz 5 frt, Orbán Ferencz 1 frt, János Lajos 1 frt, Zajzon János 50 kr, Stark Vilmos 50 kr, Balázs Péter 50 kr, Nagy Gyula 50 kr, Víz Teréz 50 kr, Olescher Eugenia 50 kr, N. N. 50 kr, Dániel György 1 frt, Szabó Sándor 1 frt, Szimányi 1 frt, Jakab G. 1 frt, Krebek Arnold 1 frt, Siklódi István 1 frt, Volfmann D. 50 kr, Schuller János 1 frt; összesen 18 frt. — E lapok idei 133-ik számában ki volt mutatva 272 frt. 11 kr., a mostanival az adakozások főösszege 290 frt. 11 kr. — Az adakozóknak szíves köszönetet nyilvánít és további hazafias adakozásokat elfogad: Koós Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő. — Brassó, 1890. december hó 3-án.

Könyöradomány. A mult számunkban említett négy szerencsétlen árva inségének enyhítésére egy helybeli kereskedő 2 frtot küldött szerkesztőségünkbe. Mielőtt ez összeget rendeltetése helyére juttatnók, felhívjuk a könyörületes emberbarátokat, hogy a jótékonyaság fillereit ne vonják meg a sinlődő árváktól.

A szász egyetem közgyűlése tegnap délelőtt nyitott meg Straszenburgi Arcz Albert helyettes elnök vezetésével. Az elnöki megnyitó meleg szavakkal emlékezett meg gróf Bethlen András ministerről, mint a szász egyetem volt elnökéről. Ezután az egyes bizottságokat választották meg, mire az ülés véget ért.

Huszonöt ezer frankos hegedű. Párisban a mult hónapban halt meg Saint-Roché dúsgazdag amateur, ki után az örökösökre 132.000 ezer frank értékű vonóhangszerek maradtak. E hangszerek közt van egy Stradivarius-hegedű, mely a mester utolsó műve volt. A hangszerek az örökösök kiskorúsága miatt e napokban nyilvános árverésre kerültek s mintegy 44.000 frankkal olcsóbban keltek el, mint a mennyibe az elhalt műbarátnak kerültek. A hegedűt, melynek maga Stradivarius a „Hattyúdala” nevet adta, 25.000 frankért egy budapesti hangszergyáros vette meg.

A nyomorult bacillusok. Filleau francia orvos, ki Berlinben járt, nagy elismeréssel nyilatkozott a Koch gyógymodjáról. Azt mondja a többek között, hogy a legkedvezőbb benyomással tért vissza Berlinből, hol mindent saját szemeivel látott s meggyőződését közvetlen tapasztalásai alapján szerezte. — A gyógyszer a tuberculosis-bacillusokra föltétlen hatással van s egyuttal a diagnosis megállapításában is a legmegbízhatóbb. A bacillusokat nem öli ugyan meg, de a megtámadott szervezetben a tartózkodást olyan kényelmetlenné, annyira tűrhetetlenné teszi, hogy a bacillusok nagy tömegben kivándorolnak. — „Láttam — úgymond a lelkesült tudós, — saját szememmel láttam, hogy kivándorlásuk vége felé a bacillusok többé már nem olyan erőteljesek, egészséges kinézésűek, mint voltak a kivándorlás kezdetén, meglátszik rajtuk, hogy a nyomorultak sokat szenvedtek!”

Villamos bot. Egy párisi mérnök villamos botot talált föl azok számára, kik késő éjjel járnak haza és könnyen megtámadtatásnak tehetik ki magukat. Ha a bot végével a megtámadót érintik, az villamos ütest kap. Most csak attól lehet tartani, hogy legelőször is a gazemberek fogják jámbor korhely polgártársaik kifosztogatására használatba venni.

Hős leány. Portugáliában a Tajo folyón a napokban egy altiszt csónakázott öt kis gyermekkel. Az altiszt, éppen Margueira faluval szemben a vízbe bukott s mivel nem tudott uszni, már-már elmerült volna, ha Izabel de Conceicao Martino, egy szép, tizenhétéves leány, utána nem veti magát. Megragadta a fülöklöt s vele együtt a Tajo hullámai által továbbított csónak után uszott. Elérte, az altisztet belesegítette és maga is beleülve a csónakba, a veszélyről sejtellemmel sem bíró kicsikéket biztos révbe

vitték. Ennek a hőstettnek a híre széles nagy Portugáliában egészen elterjedt, sőt még azon túl is pár kilométernyire. Eljutott a belemi kastélyba, a hol a királyi család éppen tartózkodott. Odahívaták a bátor leányt, a királyné sajátkezüleg tűzte keblére az életmentés ezüst érmét és jutalmul ötvenezer reist (= 136 frt o. é.) adatott neki, a min Izabel azonnal aranyórát, lánczot, függőt vett. Portugallia legtavolabbi részéről is, két-három órai járásról vándorolnak a bátor leány megcsodálására, kinek dicsősége most egy időre háttérbe szorította a portugál-angol viszályt is.

Phylosophia a tárgyalóteremben. Pétervárott egyik békebíró előtt érdekes ügyet tárgyaltak. Az állatvédő egylet egy tagja panaszt emelt egy szegény fuvaros ellen, a ki beteg, vézna gebéjével terhet vitetett. — Biró: „Beismered a vád igazságát?” — Fuvaros: „Határozott feleletet erre a kérdésre nem adhatok. Mindennek meg van a maga magyarázata. Vegye pl. a szóban forgó lovat. Mikor megvettem, látszólag egészséges volt. De nem azért vásároltam, hogy a szobában tartsam, hanem, hogy huzza az igát. Hogy a ló sovány, az meglehet; az emberek sem egyformák: ki kövérebb, ki soványabb. Úgy van ez a lovakkal is. Ha meg tud állani a lábán, bizony befogjuk.” — Biró: „Az a ló neked keresetet nyújt, megbecsülhetéd!” — Fuvaros: „Békebíró atyáskám, gondold csak meg: ha nem fogom be, hát akkor ugyan miként segít a keresetben. Állíts engem a ló mellé s lásd, hogy melyikünk néz ki egészségesebbnek: én, vagy a ló? Alig tudom a kocsit követni, de azért rajtam senki sem sajnálkozik. Ha én meg akarok pihenni, mindjárt ott terem a rendőr s tovább zavar. Ellenben a lovamnak akad akár negyven védelmezője is. Velem senki sem törődik; vizsgálj meg legalább te, s akkor másként fogsz beszélni. Az embernek sokkal rosszabb sorsa van, mint a lónak. Otthon négy gyermek kér kenyeret; azokkal sem törődik senki, hanem a lovat pártolja boldog, boldogtalan.” — Biró: De azt tudod, hogy beteg lovat nem szabad befogni. Megbűntetlek három rubelre.” — Fuvaros: „Jól ítélzs atyuskám. Hát honnan veszem én azt a három rubelt? Három köpeket sem találsz nálam.” — Biró: Nos, akkor akkor három napra bezáratlak!” — Fuvaros: Tégy velem atyuskám, a mit akarsz. Jobb lónak, mint embernek lenni.”

„Über Land und Meer” mult évi 12. sz. füzetében ezen rovat alatt: „A karácsonyi asztal számára” a Richter-féle horgony köépítő szekrényekre vonatkozólag a következőket írja: Végül emlékezzünk még egyszer a víg gyermekesereg, kik a karácsonyi ünnep főszemélyei. Sokféle ajándék vétetik számukra, de Richter Ad. F. horgony köépítő-szekrénye (Bécs Nibelungangasse 4.) az első helyet kell, hogy elfoglalja. Minden nagyságban a legszerényebbtől a legnagyobbig kapható és minden gyermeknek anyagot szolgáltat magát ügyesen kimulatni és idejét tölteni. Ily szekrények vásárlása alkalmával azonban a sokkal csekélyebb értékű utánzatokkal fel nem cserélendők a valódi Richter-féle szekrények. Mi is szívesen csatlakozunk lapjárunk az „Über Land und Meer” ítéletéhez. Richter Ad. F. és Társa bécsi gyára joggal tarthat első helyre igényt minden karácsonyi asztalon.

Irodalom.

„A Hét”, Kiss József hetilapjának legujabb (48.) száma a szokottnál fényesebb kiállításban némi kesedelemmel jelent meg, minthogy nyomdát és adminisztrációt cserélt.

A lap tartalma oly distingvált magas niveaun mozog, mint rendesen. Csak kettőt emelünk belőle ki: Herzegh Ferencnek „Sirius” rendkívül érdekesítő novelláját és Ambrus Zoltán bírálatát Beöthy Zsolt „Kazinczy és Horatius” című esszéjéről. Az utóbbi cikk oly classicus és szellemes, a minőt nem egyhamar olvastunk. A lap továbbá igen gazdag szellemes apróságokban.

Közigazdaság.

Szállítás. A m. kir. államvasutak gépgyárának igazgatósága az 1891-ik évben szükséges vízhatlan takaróponyvák és gépszíjak szállítását nyilvános ajánlati uton szándékozik biztosítani.

Az ajánlatok folyó évi december hó 25-ikéig nyújtandók be.

A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalos helyiségeiben megtekinthető.

Szállítás a m. kir. államvasutak részére. A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1891. évben szükséges különféle anyagok szállítását nyilvános ajánlati uton szándékozik biztosítani.

Szükségletnek agyagárak, kenő anyagok, flanelek, vászon, gyapju-függönyök, szőnyegek, kötél- és kefekötő-árak stb.

Az ajánlatok f. évi december hó 27-ig nyújtandók be.

A hirdetmény az ajánlati űrlapokkal együtt a brassói kereskedelmi és iparkamara hivatalos helyiségeiben betekinthető.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár, úgy kinálat, valamint kereslet tekintetében közepesnek volt mondható.

A gabonapiacra az árak következőkép alakultak: Buza 6:10—6:20 frt, rozs 4:—4:20 frt., zab 2:40 frt, árpa 4:— frt, kukorica 3 80 frt, lenese 6:— frt, paszuly 4—5 frt, asszuszilva —, borsó 4:90—5 frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 65 kr, liba darabja 1:10 frt, réce darabként 70 kr, pulyka párja 4.— frt, malacz 1:20 frt. Tojás 7 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshús 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús 36—40 kr, juhhús 24 kr, zsír 60 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Brassói vasútforgalom.

Vonatinulások.

Budapest felé: vegyesvonat reggel 4 órakor, gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonaterkezősek.

Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonat délután 2 óra 13 perczkor; személyvonat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeárlól.

Nyílt tér.*)

Nyilvános köszönet.

Fuchs Salamon ügyvédjelölt úrnak — dr. Weisz Ignác ügyvéd úr irodájában — a legbensőbb és legmelegebb köszönet a kitünő és lelkiismeretes képviselétért. Szerencse és áldás érje e nemes úr embert. Tisztelet a kitünő jogásznak.

Egy szerencsétlen család.

Ezen rovat alatt megjelent közleményeknek sem tartalma, sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. december 6-án.

Román papirpénz à 20 frank	9:08 vétel	9:11 eladás.
„ ezüstpénz à 20 „	9:04 „	9:07 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9:09 „	9:12 „
Török lira	10:40 „	10:44 „
Arany	5:38 „	5:42 „
Orosz papírrubel	131.— „	133.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösy István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 14632./1890.

Pályázat.

A brassói városi adóhivatalnál üresedésbe jött, évi 450 frtnyi fizetéssel és 100 frtnyi lakpénzzel összekötött irnoki állomás betöltése iránt ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, felszólítanak az általános iskolai képzettségüket, a három honi nyelv s különösen a német és magyar nyelvnek szóban és írásban bírástát, továbbá a számviteli szakmában való jártasságukat igazoló okmányokat pályázati kérvényükhöz csatolni, egyidejűleg pedig az egy évi fizetést felérő szolgálati biztosíték mily módoni teljesítése iránt is nyilatkozni.

A kellőleg fölszerelt és bélyeggel ellátott pályázati kérvények a folyó évi december hó 10-én délutáni 6 óráig alólírt városi tanácsnál átnyújtandók.

Brassó, 1890. évi november hó 22.

(48) 3—3

A városi tanács.

Szám 13991./1890.

Hirdetmény.

Brassó városában és annak külvárosaiiban az út- és csatornatisztítás biztosítása iránt az 1891. évi január hó 1-től 1893. évi december hó 31-ig, pénteken folyó évi december hó 12-én írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Miről vállalkozni szándékozik azon felhívással értesítettnek, miszerint írásban pontosan kiteendő.

beli, lepecsételt és 50 kros bélyegjeggyel ellátott ajánlataikat, melyekhez a folyó évi megterítési összegtől számítandó 10%-nyi bánatpénz csatolandó, folyó évi december hó 12-én délelőtti 12 óráig Brennerbergi Brenner Ferencz polgármester urnak átnyújtani, megjegezve, hogy ugyanazon nap déli 12 órán túl további ajánlatok el nem fogadtatnak.

Az átnyújtandó ajánlatoknak tartalmazniuk kell, hogy ajánlattevők és szerződési föltételeket pontosan ismerik és azoknak egész terjedelmükben magukat alávetik.

Továbbá az ajánlatban a követelt munkálatok teljesítéseért igényelt évi megtérítési összeg számokban és betűkben pontosan kiteendő.

Az idejekorán átnyújtott ajánlatok között a folyó évi december hó 12-én délutáni 3 órakor a városi gazdasági hivatalnál foglalt bizottságilag felbontatni.

A közelebbi ajánlati és szerződési föltételek az ajánlati tárgyalás napjáig a városi gazdasági hivatalnál betekintethők és lemásolhatók.

Brassó, 1890. évi november hó 27.
(54) 3—3 A városi tanács.

Sz. 1405./1890. telekvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy Dr. Baumgarten Károly nagy-küküllőmegyei tisztí főügyész által képviselt volt nagysinkszéki majorsági alap

